

Múzeumok a Városligetben

A legtöbb nyugat-európai országban nem ismerik az ingyenes belépőt

■ P. SZABÓ ERNŐ

Európa asztalai címmel rendezte meg a Magyar Mezőgazdasági Múzeum legújabb kiállítását a Vendéglátás Művészete Egyesület azzal a céllal, hogy megmutassa a vendéglátás és a kultúra kapcsolatát, a kontinens különböző országainak vonzó szokásait. „Egy értően megkomponált asztal kaput nyit a találkozásokhoz, a másik megismeréséhez” – idézték a rendezők *Alain Passard*-t, s illik ez a megállapítás arra a gazdag, sokszínű eseménysorozatra is, amelyet a múzeumnak helyet adó Vajdahunyadvárban és annak környékén rendeztek meg a hét végén. A Múzeumok majálisa, amelyet most szerveztek meg kilencedszer, minden eddiginél tartalmasabb, egyben szórakoztatóbb kínálatával igazán „alkalmas asztal” volt, hogy

Gyerekek ismerkedtek a közgyűjteményekkel

FOTÓ: BURGER ZSOLT

nyek kincseit, a megőrzendő tradíciókat, egymást és persze önmagukat is, mint azelőtt.

A rendezvény korábbi helyszíne már évekkal ezelőtt szűknek bizonyult, s a mostani helyszín ideálisnak tűnik. A liget legizgalmasabb játékait a történeti játszótéren és a históriás történeti játszóházban játszhatták a gyerekek, de szinte mindegyik közgyűjtemény sátránál rendeztek kézműves-foglalkozásokat, játékos vetélkedőket, hogy megismertessék a fiatalokkal, idősekkel az intézmények gyűjteményeit. A Mesterségek utcájában nemcsak árusok várták a majálistozókat, de *Nyers Csaba* középkori konyhája is azokat, akik megéheztek – ezúttal lestyános hajdinkásával s eleink tönkölybúzás édességével. Komolyabb szellemi táplálékot a Kós Károly sétány és a Városligeti-tó közötti területen fölállított múzeumi sátrak kínáltak, hiszen a több mint hetven majálistozó múzeum számos kiadványt

mutatott be, árult, hozott műtárgymásolatokat, térképeket, képeslapokat, s persze konkrét programajánlatot is. A nagy, sokak által látogatott múzeumok kínálata mellett meglepően izgalmas összeállításokkal érkeztek kisebb, kevésbé népszerűsített vidéki múzeumok is, mint például a magángyűjteményként létrejött Újpesti Lepkémúzeum, a tápiószzelei Blaskovich-kúria. Az esztergomi múzeumosok bemutatkozása pedig az idők változását jelzi: a középkori emlékek mellett a Mindszenty-emlékhely létezésére hívta föl a látogatók figyelmét – abban a szemináriumi épületben rendezték be, amelyet évtizedeken keresztül megközelíteni sem lehetett, hiszen a megszálló szovjet csapatok laktanyája volt.

AZ ÉV MÚZEUMAI. A Göcseji Múzeum (Zalaegerszeg), a Magyar Nemzeti Múzeum Rákóczi Múzeuma (Sárospatak), valamint a Néprajzi Gyűjtemények és Kisgaléria (Gömöröszőlős) nyerte el „Az év múzeuma 2003” pályázat fődíjait; az elismeréseket a kulturális miniszter adta át a Múzeumok majálisa keretében, szombaton Budapesten. A díjkiosztáson a három fődíjas – a nagy és a kis múzeumok, valamint a muzeális intézmények kategóriájának győztese – az oklevél és az emléktábla mellett másfél, egy-, illetve félmillió forint jutalmat kapott. (MTI)

ESÉLYNÖVELÉS-E AZ INGYENES BELÉPŐ? Az önfelelt majálistozás közben sem feledkezhetünk meg arról, hogy május 1-jétől 24 állami múzeum állandó kiállításai látogathatók ingyenesen, ami első hallásra nem rossz dolog, ahogyan az sem, hogy a múzeumok így kieső bevételét, évente több száz millió forintot, a kormányzat egyéb forrásokból kompenzálja. Az Alfa-program részeként hozott döntés a múzeumok látogatóságát kívánja növelni, a kulturális esélyteremtés jegyében. Csakhogy ez az intézkedés éppenséggel nem növeli, hanem csökkenti a magyar múzeumlátogatók fölzárkózását az előttünk járó európai országokhoz. Azok a látogatók, akiknek erre szükségük volt – idősek, diákok, nagycsaládosok, vidéki iskolák – eddig is sok kedvezményt élveztek, de, ismerjük el, az ilyen kedvezményeket akár még tovább is lehetne bővíteni. Értelmetlen dolog azonban a kedvezményeket magas jövedelemmel rendelkező honfitársainkra és még inkább értelmetlen azokra a külföldi turistákra kiterjeszteni, akik hazájukban a magyarországi belépőjegyárak többszörösét is kifizetik a múzeumokban. A legtöbb, nálunk jóval gazdagabb európai országban fizetni kell a belépőért, s noha az a magyar turisták számára borsos, sem a Louvre, sem az Uffizi vezetőinek nem jut eszükbe ingyen beengedni őket. Ami pedig a példát, Nagy-Britanniát illeti, ott sem egyértelműen jók a tapasztalatok, hiszen az ingyenesség rontja a múzeumok presztízsét, nem elsősorban új látogatókat vonz, hanem a már meglévőket ösztönzi gyakoribb, de gyorsabb látogatásra. Ami pedig a kieső bevételek állami kompenzációját illeti, a magyar múzeumügyben ezer helyről – műtárgyvásárlás, kiállításrendezés – hiányzik ez a pénz, és még több is. Nem kell hozzá sok idő, hogy kiderüljön: rontja múzeumaink esélyét a fölzárkózásra ez az „esélynövelő” intézkedés.

az érdeklődők köré telepedjenek, s úgy álljanak föl aztán, hogy kicsit jobban ismerik a közgyűjtemé-